

Manifest #DincatViuEnComunitat

Viure de manera independent i en comunitat no és un privilegi. És un dret!

Decidir on, com i amb qui viure és una de les decisions més importants de qualsevol persona. També de les persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament, incloses aquelles amb grans necessitats de suport. Perquè viure de manera independent i en comunitat no és un privilegi: és un dret reconegut per la Convenció de les Nacions Unides sobre els Drets de les Persones amb Discapacitat. I, com a dret, s'ha de garantir.

Fer-lo efectiu significa garantir que cada persona pugui escollir com vol viure i el model de suport que millor s'adapta a les seves necessitats i preferències. Perquè parlar de vida independent és parlar de llibertat, d'autonomia i de la possibilitat que cada persona pugui desenvolupar el seu projecte vital, participar i viure plenament en comunitat. Tanmateix, aquest dret continua lluny de ser una realitat per a moltes persones a Catalunya.

Les dades són clares. Les llistes d'espera per accedir a recursos com les llars residència han crescut un 35% en els darrers cinc anys i ja superen les 3.000 persones. El Servei d'Autonomia a la Pròpia Llar, una eina clau per fer possible la vida independent, no incorpora noves places des de l'abril de 2023. I només 33 persones amb discapacitat intel·lectual i del desenvolupament reben actualment suport d'assistència personal, tot i ser un recurs essencial per garantir l'autonomia i la presa de decisions.

Aquesta manca de recursos té conseqüències directes sobre la vida de les persones. Segons dades recollides per Dincat, només una de cada dues ha pogut decidir el lloc on viu actualment. A més, el 60% dels professionals considera que els suports disponibles no responen a les necessitats reals de les persones, i tres de cada quatre opinen que el sistema de serveis socials encara no afavoreix una vida plena en comunitat.

Aquesta realitat vulnera drets. I és responsabilitat de les administracions revertir-la.

Per tot això, reclamem:

1. Que el Govern de la Generalitat i el conjunt d'administracions públiques garanteixin de manera efectiva el dret a una vida independent i en comunitat, assegurant els suports necessaris perquè totes les persones amb discapacitat puguin decidir on, com i amb qui volen viure.
2. Que s'eliminin les llargues llistes d'espera per accedir als serveis i recursos que fan possible la vida independent, com les llars residència o el Servei d'Autonomia a la Pròpia Llar.
3. Que es consolidi i s'ampliï l'accés als suports per a la vida independent, incorporant de manera estable recursos com l'Assistent Personal i models com el Casa Meva dins la cartera de drets socials.

4. Que es despleguin les mesures i els recursos necessaris perquè la vida en comunitat sigui una opció real per a totes les persones, independentment de les seves necessitats de suport o del lloc on visquin.
5. Que es promogui un canvi de mirada social, impulsant polítiques i accions de sensibilització que reconeguin les persones amb discapacitat com a ciutadans de ple dret, amb capacitat de decidir sobre la seva pròpia vida.

Aquest 3 de desembre, no reclamem privilegis. Reclamem un dret! Que totes les persones puguin decidir com volen viure. Perquè cap projecte de vida hauria d'estar condicionat per la manca de suports.

Viure de manera independent i en comunitat és un dret. I ha arribat l'hora de fer-lo realitat!